

Śichy pětk

śichy cas – liturgiska barwa: **carna**

Gronko tyženja

Pseto tak jo Bog swět lubował, až swójogo jadnopórožonego syna dał jo, aby wšykne, kenž do njogo wěrje, zgubjone njebyli, ale nimjerne žywjenje měli. ^{Jan 3,16}

Psalm tyženja

Ps 22,2-9.12.16.19-20

²Mój Bog, mój Bog, pšec ga sy ty mě spuščić? Ja žaloscim, ale mója pomoc jo daloko.

³Mój Bog, wódnjo wołam ja, a ty mě njewótgronijoš, a nocy ja tež njemjelcym.

⁴Ale ty sy swěty, kenž ty bydliš mjazy tym chwalenim Israela.

⁵Naše wóscy nažejachu se na tebje; a ako se nažejachu, pomogašo ty jim.

⁶K tebje wóni se wołachu, a běchu wumóžone; wóni se nažejachu na tebje, a njeběchu pósromane.

⁷Ja pak som jaden wužeńc a nic cłowjek, jaden směch tych luži a zanicowanje togo ludu.

⁸Wšykne, kenž mě wiže, wusmjaju se mě, rozdajaju tu gubu, a tšesu tu głowu gronjece:

⁹Daši jo tomu Kněžozu skjaržy, ten jomu pomož, a wumóž jogo, ma-li wón spódobanje nad nim.

¹²Njebuž daloko wóte mnjo; pseto tešnica mě wobdajo; pseto wóno njejo tudy žeden pomocnik.

¹⁶Móje mócy su zeschnuli, kaž crjop, a mój jězyk pšilipnjo k mójim žesnam; a ty mě položyjoš do smjertnego procha.

¹⁹Wóni rozdžěle móju drastwu mjazy sobu, a kjabluju we móju suknu.

²⁰Ale ty, Kněžo, njebuž daloko, mója móc, chwataj mě k pomoganju.¹

Cytanje ze Starego testamenta

Jez 52,13-15;53,1-12

¹³Lej, mój słužabnik bužo mudrje cyniś, a bužo pówušony, a wjelgin wusoko pózwizony byś.

¹⁴Rowno ako se wjele na tebje pógóršuju, dokulaž jogo štałt groznjejšy jo, nježli drugich luži, a jogo naglěd, nježli tych cłowjecnych žiśi:

¹⁵Tak teke bužo wón wjele tatanjow wochropiś, až teke krale budu pšed nim swóju gubu žaržaś. Pseto kótarymž nic wót togo zapowědane njejo, te budu jo z wjaselim wižeś, a te, ak nic wót togo njejsu słyšali, budu jo wurozměś.

^{53,1}Ale chto ga wěri našomu prjatkowanju? A komu ga bywa to Kněžowe ramje zjawne?

²Pseto wón rosćo pšed nim górrej kaž pšušik, a kaž kórjeń ze sucheje zemje. Wón njemějašo žednogo naglěda daniž řednosći; my wižechmy jogo, ale tam njeběšo žeden naglěd, kenž se nam był spódobal.

³Wón běšo ten nejzanicowańšy a nejryjńšy, pońny bólosći a chórosći. Wón běšo tak

¹ www.dolnoserbki.de/biblija/tekst/Ps-22?p%C5%A1awopis=%C5%BAinsaj%C5%A1ny

zanicowany, až wóni to woblico pšed nim schowachu; togodla smy my jogo za nic měli.

⁴Zawěšće, wón njasešo naše chórosći, a weze na se naše bólosći; my pak žaržachmy jogo za togo, kenž nužony a wót Boga bity a martrowany był.

⁵Ale wón jo našogo pšestupjenja dla zranjony, a našogo grěcha dla zbity; ta štrocha lažy na njom, aby my měr měli; a pšez jogo rany smy my wugójte.

⁶My błužachmy wšykne kaž wójce; kuždy chójžašo pó swójej droze; ale ten Kněz wali wšykne naše grěchy na njogo.

⁷Gaž wón štrochowany a martrowany bu, njewótwóri wón swóje wusta, kaž jagnje, kótarež se k rěznej ławje wježo, a kaž wójca, kótaraž wónimjejo pšed swójim stšigarjom, a swóje wusta njewótwórijo.

⁸Wón jo pak z teje tešnice a z togo sudu wuteržony, chto co jogo żywjenja dłužkosć wugroniš? Pšeto wón jo z togo landu tych żywych pšec tergnjony, ako wón dla togo pšestupjenja mójogo ludu bu nužony.

⁹Jogo zakopanje běšo pši tych boganjabójaznych wótsužone; ale pódla jadnogo bogatego namaka wón se we swójej smjerši, dokulaž wón nikomu žedneje kšiwdy njejo cynił, daníž žedna wobšuda we jogo wustach njejo była.

¹⁰Ale ten Kněz kšěšo jogo tak zbiš z chórosću. Gaž wón swójo żywjenje k woproju za te grěchy jo powdał, ga bužo wón semje měš, a dłužko żywy byš, a to Knězowe předkwezeše bužo pšez jogo ruku wuwježone.

¹¹Togodla, až jogo duša se jo nažětała, bužo wón swójo wjasele wizeš, a wšyknogo dosć měš. A pšez to wuznaše jogo bužo wón, mój słužabnik, ten pšawy, wjele wupšawiš; pšeto wón njaso jich grěchy.

¹²Togodla cu ja jomu wjeliku mań k žělbje daš, a wón dej tych mójnych za rubnjenje měš, dla togo, až wón swójo żywjenje do smjerši jo powdał, a jo tym tžłecynjarjam rowny žaržany, a jo te grěchy wjelesych njasł, a za tych złosnikow pšosył.²

Epistola

2 Kor 5,(14-18)19-21

¹⁹Bog běšo we Kristusu a wujadna swět ze sobu a njepšilicy jim jich grěchy a položy do nas słowo wujadnanja.

²⁰Tak smy my nět pošlane město Kristusa, dokulaž Bog pšez nas napomina; toš pšosymy něnto na měšće Kristusa: Dajšo se z Bogom wujadnaš!

²¹Wón jo togo, kenž wót žednogo grěcha nic njewěžešo, nam za grěch wucynił, aby wy we njom ta pšawdosć byli, kótaraž pšed Bogom płaši.³

² www.dolnoserbski.de/biblija/tekst/Is-52-13?p%C5%A1awopis=%C5%BAinsaj%C5%A1ny#v13

³ Dolnoserbske perikopy. Wudawařka: Madlena Norberg. Chóšebuz: Žětowa kupka Dolnoserbske perikopy 2011.

Ewangelium

Jan 19,16-30

¹⁶Pilatus psépóda Jezusa, aby był kśicowany. Wóni pak popadnuchu jogo,

¹⁷a wón njasešo swóju kśicu a žěšo k městu z mjenim kóscelnišćo, pó hebrejsku Golgata.

¹⁸Tam jogo kśicowachu a z nim dweju drugeju k wobyma bokoma, Jezusa pak srježa.

¹⁹Pilatus pak pisašo napismo a stawi jo na kśicu; a napisane běšo: „Jezus Nacareński, kral tych Žydow.“

²⁰To napismo cytašo wjele Žydow, dokulaž to město, zož běšo Jezus kśicowany, běšo blisko města. A běšo napisane hebrejski, grichiski a łatyński.

²¹Ga zachu wuše mjeršniki tych Žydow k Pilatusoju: „Njepiš kral tych Žydow, ale tak, ak' wón jo gronił: Ja som ten kral tych Žydow.“

²²Pilatus wótegroni: „Což som pisał, to som pisał.“

²³Ako pak te wójaki běchu Jezusa kśicowali, wezechu jogo wobaleńc, a rozdžělichu jen na styri žěle, kuždemu wójakoju jaden žěl, a tež suknu. Suknja pak běšo nješyta, ale wót wjercha tkana we celem.

²⁴Ga zachu mjazy sobu: „Njedajšo nam tu rozdžěliš, ale wó nju kjablowaš, ceja byš dej.“ Take jo se stało, aby se dopołniło Pismo, kótarež žejo: „Wóni su mój wobaleńc mjazy sobu rozdžělili a su wó móju suknu kjablowali.“ A take cynjachu te wójaki.

²⁵Pši kśicy stojachu Jezusowa maš a jogo mašerina sotša Marja, Klopasowa małželska, a Marija Madlena.

²⁶Ako Jezus něnto swóju maš wizešo a pši njej stojecego wuknika, kótaregož lubowašo, žejo swójej mašeri: „Žeńska, lej, to jo twój syn!“

²⁷Pótom žejo wuknikoju: „Lej, to jo twója maš!“ A wót teje sameje góžiny weze ju ten huknik k sebje.

²⁸Pótom, ako Jezus wěžešo, až južo wšykno dokóńcowane běšo, žejo, aby to Pismo se dopołniło: „Ja som łacny.“

²⁹Tam stojašo kružk wósuchy. Wóni tyknuchu bedło do wósuchy a scynjachu jo na izupicu a pódachu jo k jogo wustam.

³⁰Ako Jezus tu wósuchu wezeł běšo, žašo: „Wóno jo dopołnjone!“ a póchyli głowu a wudychnu.⁴

Prjatkańske teksty

VI Mt 27,33-54

³³A gaž psížechu na to město, pomjenjone Golgata, kótarež jo gronjone kóscelnišćo,

³⁴Dawachu wóni jomu wósuchu piš ze žołcom změšanu, a gaž wón ju wopyta, njekśěšo wón piš.

³⁵Gaž wóni pak jogo kśicowali běchu, rozdžělichu wóni jogo drastwu a kjablowachu we nju, aby se dopołniło, což jo gronjone pšez togo profeta: wóni su móju drastwu mjazy sobu žělili a

⁴ Dolnosersbske perikopy. Wudawańka: Madlena Norberg. Chóšebuz: Žěłowa kupka Dolnosersbske perikopy 2011.

we móju suknu kjablowali.

³⁶A wóni tam sejžece jogo wobzwarnowachu.

³⁷A stajichu górzej nad jogo głowu tu winu jogo smjerši napisanu: ten jo Jezus, tych Žydow kral.

³⁸Tegdy wordowaštej z nim dwa mordarja kšicowanej, jaden k jogo pšawicy a jaden k ľewicy.

³⁹Ale te mimo duce směšachu jogo, a tsěsechu swóje głowy,

⁴⁰A žachu: kótaryž ty ten tempel Bóžy wótlamjoš a we tsích dnjach twariš, pomož sam sebje; sy-li ty Bóžy syn, ga lěz z kšice dołoj.

⁴¹Teje rowności pak sromošichu jogo tež te wuše mjeršniki z tymi pismawuconymi a staršymi, a žachu:

⁴²Drugim jo wón pomogał, a njamóžo sam sebje pomogaš; joli wón ten kral Israela, ga lěz wón něto z kšice dołoj, ga comy jomu wěriš.

⁴³Wón jo Bogu dowěrił; daši ten jogo něto wumóžo, gaž wón rad co; pseto wón jo gronił: ja som Bóžy syn.

⁴⁴A rowno to same jomu tež pórokowaštej tej mordarja, kenž z nim kšicowanej běštej.

⁴⁵A wót šesteje štundy bu sámnošć na tu cełu zemju, až do žewjeteje štundy.

⁴⁶A wokoło žewjeteje štundy wuwoła Jezus z wjelikim głosom, a žašo: Eli, Eli, lama azaftani? to jo: mój Bog, mój Bog, pšec ga sy ty mnjo spušćil?

⁴⁷Někotare pak wót tych tam stojecych, gaž wóni to słyšachu, žachu: ten woła Heliasa.

⁴⁸A ned běžašo jaden z nich, weze bedło, a napołni jo z wósuchu, a zatka jo na sćinu, a napowa jogo.

⁴⁹Te druge pak žachu: cakaj, woglědajmy, lěc Helias bužo pšis a jomu pomogaš.

⁵⁰Ale Jezus zawoła naspjet z wjelikim głosom a wupušći toho ducha wót se.

⁵¹A lej, toho templa zapowjesk roztergnu se na dwa žěła wót wjercha až dołoj;

⁵²A ta zemja rdžašo a te kamjeniska se rozpukowachu, a te rowy se wótwórichu, a wjele šěłow tych wusnjonych swětych stawachu górzej;

⁵³A žechu pó jogo górejstawanju z tych row wen, a pšizechu do toho swětego města, a zjawichu se jich wjelim.

⁵⁴Ale ten *wušy na hundred, a kótarež z nim běchu a Jezusa wobzwarnowachu, gaž wižechu to zemjerdžanje, a což se tam stanu, bójachu se wjelgin, a žachu: zawěrnje, ten běšo Bóžy syn.⁵

Kjarliže

DK 70 Kak poľna kšwě a ranow abo DK 80 O šichy zeń a swěty

DK 85 Žěk mój Kněz Jezua, buži ši

DK 247 Tak wzej něnt mójej ruce

⁵ www.dolnoserbški.de/biblija/tekst/Mt-27-33?p%C5%A1awopis=%C5%BAinsaj%C5%A1ny#v33